

* חוק לעידוד השקעות הון (תיקון מס' 4), תשכ"ז-1967 *

1. בסעיף 23 לחוק לעידוד השקעות הון, תשי"ט-1959¹ (להלן – החוק העיקרי), במקום "פרט לסעיפים 22 ו-62" יבוא "פרט לסעיפים 22, 40 ו-62". 2. בסעיף 25 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (א), במקום "על החלטותיה לפי סעיפים 74 או 75" יבוא "על החלטותיה לפי סעיפים 74, 75 או 75א". 3. בסעיף 36 לחוק העיקרי – (1) בסעיף קטן (א), במקום "אותו מפעל" יבוא "אותו מפעל מאושר"; (2) בסעיף קטן (ב), אחרי "וכן מלאי שיוצר על ידי הציוד האמור" יבוא "ומלאי חמרים המשמשים את המפעל המאושר"; (3) בסעיף קטן (ג), אחרי "המלאי שיוצר על ידי הציוד הפטור" יבוא "או את מלאי החמרים המשמשים את המפעל המאושר". 4. אחרי הפרק החמישי לחוק העיקרי יבוא הפרק הששי שלהלן, ומספריהם של הפרקים שלאחריו יתוקנו בהתאם לכך:	תיקון סעיף 23 תיקון סעיף 25 תיקון סעיף 36 הוספת פרק ששי ושינוי מספור הפרקים שלאחריו

"פרק ששי: מענק

440. בפרק זה – הגדרות
- "מפעל תעשייתי" – לרבות מכרה או מפעל אחר להפקת מחצבים, שאיננו מפעל לחיפוש נפט – כמשמעותו בחוק הנפט, תשי"ב – 1952² – או להפקתו;
- "נכסי המפעל" – בנינים, מכונות וציוד אחר – למעט רכב מנועי פרטי כמשמעותו בפקודת התעבורה³ – שהם בבעלותו של בעל המפעל המאושר ומשמשים את המפעל בהתאם לתכנית מאושרת, ולא היה בהם כל שימוש קודם, ולרבות נכסים שהוכאו לישראל באישור המינהלה לענין זה כשהם משומשים ולא היה בהם שימוש קודם בישראל;
- "פיתוח קרקע" – הכשרת קרקע ופיתוחה שנעשו לצרכי המפעל המאושר בהתאם לתכנית מאושרת;
- "בנין שבבעלותו של בעל מפעל מאושר" – לרבות בנין המשמש את המפעל המאושר ושכנייתו מומנה על ידי בעל המפעל, והוא קנוי לו על פי חוזה לתקופה של 25 שנים לפחות.
440. בעל מפעל מאושר שהוא מפעל תעשייתי יהא זכאי למענק מאת המדינה בהתאם להוראות פרק זה ובכפוף לאמור בסעיף 94, אולם אם המפעל הוא מכרה או מפעל אחר להפקת מחצבים, או מפעל לעיבוד מחצבים שהופקו בישראל, לא יהא בעליו זכאי למענק אלא אם מתן המענק אושר על ידי שר האוצר, שר המסחר והתעשייה ושר הפיתוח.

¹ נתקבל בכנסת ביום ב' בניסן תשכ"ז (12 באפריל 1967); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 715, תשכ"ז, עמ' 50.

² ס"ח תשי"ט, עמ' 234; ס"ח תשכ"א, עמ' 78; ס"ח תשכ"ג, עמ' 14; ס"ח 442, תשכ"ה, עמ' 39.

³ ס"ח תשי"ב, עמ' 322.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.

740. המענק יהיה באחוזים המפורטים בתוספת מן המחיר המקורי של נכסי המפעל, כמשמעותו לענין סעיף 21 לפקודת מס הכנסה⁴, ומן ההוצאות שהוצאו על ידי בעל המפעל לפיתוח קרקע.

קביעת תחומי האזורים

740. תחומי האזורים המנויים בתוספת ייקבעו על ידי השרים, באישור ועדת הכספים של הכנסת.

ערובות

740. המענק יינתן לאחר שניתנו ערובות להנחת דעתו של המנהל בדבר קיום התכנית המאושרת ותנאי האישור, ובלבד שלא תידרש ערובה העולה על סכום המענק.

מועד תשלום המענק

740. המענק ישולם לא יאוחר משלושים יום לאחר התאריך שבו הוכח להנחת דעתו של המנהל כי בעל המפעל הוציא את ההוצאות על רכישת נכסי המפעל או על ייצורם או כי הוא הוציא את ההוצאות על פעולות פיתוח קרקע.

סמכויות המינהלה

740. המינהלה רשאית לקבוע כללים לביצוע הוראות פרק זה, לרבות סדרי הגשת הבקשה למתן המענק, הפרטים שייכללו בבקשה, המסמכים שיצורפו אליה, הערובות הדרושות למתן המענק, ובכפוף לאמור בסעיף 740 — גם המועדים בהם ישולם המענק, לשיעורין או בכת אחת.”

5. אחרי סעיף 43 לחוק העיקרי יבוא:

הוספת סעיף 43א

43א. בעל מפעל מאושר שקיבל מענק לפי הפרק הששי בשל נכסי המפעל כמשמעותם בסעיף 40א, ינוכה סכום המענק מהמחיר המקורי של הנכסים האמורים לענין סעיפים 21 ו-88 לפקודה או מההוצאות שהוציא לרכישת הנכסים האמורים לענין סעיף 27 לפקודה.”

”התאמת

המחיר המקורי

תיקון סעיף 47

6. בסעיף 47 לחוק העיקרי, בסעיף קטן (ב), בסופו יבוא:

”והוא הדין לגבי פירות השקעה המשתלמים על ידי חברה מתוך דיבידנד כאמור.”

ביטול סעיף 49

7. סעיף 49 לחוק העיקרי — בטל.

החלפת סעיף 58

8. במקום סעיף 58 לחוק העיקרי יבוא:

58. (א) המינהלה תתיר את יבואם של חמרי בנין, מכונות וציוד אחר, או של כל חומר הדרוש לייצורם או להרכבתם, הכל כדרוש להקמת מפעל מאושר — או להרחבתו — בהתאם לתכנית המאושרת.
(ב) המינהלה רשאית להתיר את יבואם של חמרי גלם ומכונות הדרושים לשימוש המפעל בהתאם לתכנית המאושרת.

”היתרי יבוא

(ג) המינהלה לא תתיר את יבואם של טובין כאמור בסעיף זה, שכמותם אפשר לרכוש מתוצרת ישראל, אלא אם שר המסחר והתעשייה הודיע למינהלה כי טיבם של הטובין מתוצרת ישראל, מחירם, זמן הספקתם או איהתאמתם לצרכי התכנית המאושרת, מצדיקים מתן היתר ליבוא מחוץ-לארץ.

(ד) היתר על פי סעיף זה יכול להיות מותנה.”

ביטול סעיף 60

9. סעיף 60 לחוק העיקרי — בטל.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ”א, עמ’ 120.

10. במקום סעיף 62 לחוק העיקרי יבוא:

62. (א) טובין המיועדים להקמתו או להרחבתו של מפעל מאושר בהתאם לתכנית מאושרת – לרבות ציוד משרדי שנקבע בתקנות, אך למעט חמרי גלם ורכב מנועי פרטי כמשמעותו בפקודת התעבורה – פטורים מתשלום מסים עקיפים, אם יובאו לפי היתר שניתן על פי סעיף 58 או נרכשו בישראל והמינהלה נתנה לרוכש תעודת פטור מהמסים האמורים; "מסים עקיפים" לענין זה –

"פטור ממסים עקיפים"

(1) מכס לפי פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937⁵;

(2) מס קניה לפי חוק מס קניה, תשי"ב–1952⁶;

(3) מס בלו לפי פקודת המלט, 1944⁷;

(4) היטלים לפי תקנות שעת חירום (תשלומי חובה), תשי"ח–1958⁸;

(5) מסים והיטלים לפי כל דין שיבוא במקום החיקוקים האמורים.

(ב) תעודת פטור לפי סעיף זה יכולה להיות מותנית.

11. אחרי סעיף 62 לחוק העיקרי יבוא:

62א. מסים עקיפים כמשמעותם בסעיף 62 ששולמו על טובין כאמור באותו סעיף יחזרו מנהל המכס והבלו, אם נתקיימו שלוש אלה:

"החזרת מסים עקיפים"

(1) המסים שולמו אחרי הגשת הבקשה לאישור תכנית אך לפני אישורה;

(2) הטובין היו פטורים מתשלום אותם מסים אילו נרכשו לאחר אישור התכנית;

(3) בעל המפעל המאושר הגיש בקשה להחזרת אותם מסים תוך שנה מיום אישור התכנית.

12. בסעיף 63 לחוק העיקרי, בסופו, יבוא "והוא הדין בהחזרת מסים עקיפים על פי סעיף 62א".

13. בסעיף 64 לחוק העיקרי, במקום "שיובאו או שנרכשו לפי סעיף 58" יבוא "שניתן עליהם פטור לפי סעיף 62", ובמקום "ששולמו המסים וההיטלים" יבוא "ששולמו המסים וההיטלים".

14. בסעיף 64 לחוק העיקרי, במקום "שיובאו או נרכשו לפי סעיף 58 ושהיו פטורים ממס לפי סעיף 62" יבוא "שניתן עליהם פטור לפי סעיף 62", ובמקום "ששולמו המסים וההיטלים" יבוא "ששולמו המסים וההיטלים".

15. בסעיף 65 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "שיובאו או שנרכשו לפי סעיף 58 או מבנים" יבוא "שניתן עליהם פטור על פי סעיף 62 או מבנים", ובמקום "כפל המסים וההיטלים" יבוא "כפל המסים העקיפים";

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "המסים וההיטלים" יבוא "המסים העקיפים".

5 ע"ר 1937, חוס' 1 מס' 714, עמ' 183.

6 ס"ח 110, תשי"ב, עמ' 344.

7 ע"ר 1944, חוס' 1 מס' 1324, עמ' 27.

8 ס"ח 434, תשכ"ד, עמ' 175; ס"ח 474, תשכ"ו, עמ' 31.

(1) בסוף פסקה (1) יבוא:

”נכסים קבועים” – לרבות נכסים המשמשים את המפעל אף אם אינם של בעל המפעל;

(2) פסקה (2) תסומן (3) ולפניה יבוא:

”(2) המנהל רשאי לקבוע כי לענין חישוב היחס כאמור בפסקה (1) לא יובאו בחשבון נכסים שנתקיימו בהם שלוש אלה:

(א) הנכסים הם מבני שירותים או מיתקני שירותים, ציוד משרדי או רכב מנועי פרטי כמשמעותו בפקודת התעבורה;

(ב) הם גרכשו תוך שלוש שנים מיום הפעלת החלק המאושר;

(ג) מחירם המקורי, כפי שנקבע לענין סעיף 21 לפקודת מס הכנסה, אינו עולה על 10% ממחירם המקורי של כל הנכסים הקבועים הכלולים בתכנית המאושרת.”

תיקון סעיף 75

17. בסעיף 75 לחוק העיקרי, סעיף קטן (ג) יסומן (ד) ולפניו יבוא:

”(ג) על האגרות, המסים ותשלומי החובה האחרים שיעמדו לתשלום עקב ביטול אישור על פי סעיף קטן (ב) תיווסף ריבית בשיעור המקסימלי המותר על פי חוק הריבית, תשי”ז–1957⁹, מן היום שחלה החובה לשלמם אילולא ניתן מהם פטור.”

הוספת סעיף 75א

18. אחרי סעיף 75 לחוק העיקרי יבוא:

75א. (א) ניתן לבעל מפעל מענק לפי הפרק הששי, ולא קריימה הוראה מהוראות חוק זה או מהתקנות שהותקנו על פיו, או לא בוצעה התכנית המאושרת, כולה או מקצתה, או לא קויים תנאי מתנאי האישור, רשאית המינהלה להחליט על ביטול המענק, כולו או מקצתו.

(ב) סכום המענק שבוטל כאמור בסעיף קטן (א), חייב בעל המפעל להחזירו תוך שלושים יום מן התאריך בו נשלחה לו הודעה על הביטול, או במועד מאוחר יותר שתקבע המינהלה, בצירוף ריבית מיום קבלת המענק בשיעור המקסימלי המותר על-פי חוק הריבית, תשי”ז–1957.

(ג) הושג המענק על-יסוד הודעות כוזבות או מטעות בידועין, תבטל המינהלה, ובעל המפעל יהא חייב להחזירו תוך שלושים יום מן התאריך בו נשלחה לו הודעה על הביטול, בתוספת 100% מסמומו ובצירוף ריבית מיום קבלתו בשיעור המקסימלי המותר על-פי חוק הריבית, תשי”ז–1957.

(ד) הוראות סעיף זה אינן גורעות מכל דין אחר.”

תיקון סעיף 79

19. בסעיף 79 לחוק העיקרי, במקום ”על-פי סעיף 58” יבוא ”על-פי סעיפים 58 ו-62”.

תיקון סעיף 80

20. בסעיף 80 לחוק העיקרי יימחק ”למעט הסמכות לפי סעיף 49 (א) (1)”.

⁹ ס”ח 219, תשי”ז, עמ’ 50.

21. אחרי סעיף 93 לחוק העיקרי יבוא:

„פרק שלושה עשר: תחולת הפרק הששי

94. הזכות למענק כאמור בפרק הששי אינה נתונה אלא לבעל מפעל שקיבל אישור כמפעל מאושר לפני ד' בטבת תשל"א (1 בינואר 1971) ורק בשל נכסים שהיו לנכסי המפעל ופיתוח קרקע שבוצע לאחר י"ב בתמוז תשכ"ו (30 ביוני 1966) ולפני י"ט בתמוז תשל"ב (1 ביולי 1972) (להלן בסעיף זה – תקופת השקעה).
לענין זה „נכסים שהיו לנכסי המפעל“ ו„פיתוח קרקע שבוצע“ בתקופת ההשקעה –

תקופת הזכות
למענק

(1) לגבי מכוונות וציוד – כשהם הגיעו לתחום המפעל תוך תקופת

ההשקעה;

(2) לגבי בנינים ופיתוח קרקע – כשתחילתם וסיומם של הבניה או

הפיתוח הם תוך תקופת ההשקעה.“

22. בסוף החוק העיקרי יבוא:

הוספת תוספת

„תוספת
(סעיף 140)

שיעור המענק באחוזים

מפעל מאושר באזור אחר	מפעל מאושר באזור פיתוח ב'	מפעל מאושר באזור פיתוח א'	סוג הנכסים או הפעולות
%	%	%	
20	25	33 $\frac{1}{3}$	מכוונות וציוד אחר
10	15	20	בנינים ופיתוח קרקע

23. (א) תחילתן של פסקאות (2) ו-(3) של סעיף 3 היא ביום י"ט בניסן תשכ"ד (1 באפריל 1964).

תחילת החוק

(ב) תחילתו של סעיף 6 היא ביום תחילת החוק העיקרי.

(ג) תחילתם של סעיף 7 וסעיף 20 היא בשנת המס 1967, כמשמעותה בפקודת מס

הכנסה.

(ד) סעיפים 10 ו-11 יחולו רק לגבי טובין שבעל המפעל המאושר נעשה לבעליהם

לאחר יום י"ב בתמוז תשכ"ו (30 ביוני 1966) (בסעיף קטן זה – התאריך הקובע), ואשר –

(1) בטובין שאינם חמרי בנין – הגיעו לתחום המפעל אחרי התאריך הקובע;

(2) בחמרי בנין – שימשו כבנינים שתחילת בנייתם היתה אחרי התאריך

הקובע או בפיתוח קרקע שתחילתו אחרי התאריך הקובע;

והכל בתנאי שלא תיפגע שום זכות שנוצרה לטובת בעל המפעל לפי הוראות החוק העיקרי

לפני תחילתו של חוק זה.

24. השרים יקבעו, באישור ועדת הכספים של הכנסת, כללים בדבר תשלום המענק, כולו

כללים לתשלום
המענק על ידי
פרעון הלוואה

או מקצתו, כאמור בפרק הששי, על ידי פרעון חלק מהלוואה שבעל מפעל קיבל או זכאי

לקבלה, על פי המלצת רשות ממשלתית שניתנה לפני קבלתו של חוק זה בכנסת.

פנחס ספיר
שר האוצר

לוי אשכול
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה